

Dones cristianes d'ahir i de sempre

Dm, 3/02/2015 per La puntada

[La puntada](#)

(*M. Pau Trayner*) Des de l' inici de la nostra tradició religiosa hi ha hagut dones que han col·laborat en els àmbits i ministeris cristians, per donar testimoni de la seva fe i servir a les primeres comunitats. La llunyania de la seva història, que ha arribat fins nosaltres per tradició oral, ha tingut diferents vessants i les que podríem classificar com:

- a) Les dones reconegudes
- b) Les silenciades
- c) i les marginades.

De la primera comunitat cristiana a la península, en l'església de Tarragona, sempre s'ha reconegut santa **Tecla** com aquella dona que va arribar al nostre país acompanyant Pau en la predicació i de qui va rebre l'ordre "d'ensenyar la Paraula de Déu", tal com consta en les "Actes de Pau i Tecla". També es compte amb algunes històries medievals que donen testimoni de la seva vida i activitat. Davant el dubte de la seva existència i tenint en compte la documentació escrita, més aviat s'ha de pensar que el que s'ha de demostrar és la seva no-existència. A la Catedral de Tarragona hi ha el seu braç recollit de les runes de la casa on vivia i que fou enderrocada pels seus agressors. Se la coneix com l'evangelitzadora de Selèucida on va començar la seva persecució i on va morir. És patrona de la ciutat de Tarragona i la seva festa es celebra el dia 23 de setembre, dia en què el poble la recorda amb una gran Festa Major.

De l'església de Girona també es coneixen dones com **Afra** i la seva mare **Hilària** que van salvar sant Narcís i el seu diaca, sant Fèlix, de la persecució de Diocleciana (Ausburg, a.304). Al 1760 se li va erigir un Santuari a la Vall de Llèmana.

El bisbe Arnau de Montrodón va "descobrir les relíquies dels màrtirs Germà, Just, Paulí i Sici", però res es diu de la seva germana **Amèlia**. Ens preguntem, per què no és venerada en la capella de la catedral d'aquesta ciutat al costat dels seus quatre germans?

Del bisbat de Barcelona coneixem santa **Eulàlia** i santa **Madrona**. Les germanes **Juliana** i **Semproniana**, les **Santes** i patrones de Mataró, que evangelitzaren les comarques barcelonines. Convertides per la predicació de sant Cugat, probablement foren executades per Dacià. La festa es celebra el 27 de juliol.

I santa **Teràsia**? Nascuda a la ciutat de Barcelona va esforçar-se per aprendre la llengua dels pagesos laietans per poder anunciar l'evangeli de Jesús al poble. Més conegut és el seu espòs sant Paulí de Nola. Vingut del Sud de les Gàlies i establert a Barcelona s'enamorà i es casà amb Teràsia. Paulí, influït per la seva esposa, es va fer batejar a Bordeus, la seva ciutat natal, l'any 386. A partir de llavors es traslladaren a Barcelona dedicats a l'anunci de l'evangeli. Van vendre tots els seus béns i ho donaren als pobres. En veure el testimoni de la seva vida, els cristians i cristianes varen proposar al seu bisbe Llampí que ordenés de prevere Paulí, el que tingué lloc la nit de Nadal del 393. Malgrat compartir el testimoni evangèlic

amb el seu marit, no consta en el Martirologi romà tot i ser reconeguda com “ una dona excepcional amarada d’un gran ideal evangèlic”.

De santa **Calamanda** encara en sabem menys. És recordada com a màrtir llegendària. Potser nascuda al Llogaret de Soler Llardius, del terme de Calaf. Es creu que fou màrtir sota el pretor Caius Californius. Tampoc consta en el Martirologi romà, però el poble de Calaf la venera com patrona.

Santa **Sotera**, patrona de Palamós. Va morir degollada a Palamós al segle I. Coneixem el seu martiri pel relat del frare Mínim Roig i Jalpí. Filla d’un important Cònsol romà, va haver de fugir per ser cristiana. Va anar primer a Jerusalem i mes tard a Palamós. La seva festa és el 10 de febrer. Uns goigs dedicats a la Santa, que es canten a la seva festa, la fan present en la ciutat empordanesa.

Aquestes Santes dels segles I al IV podríem considerar-les com la llavor que va donar fruit de cristianisme a les nostres terres i que són el fonament de la nostra fe. Els pobles són savis i no obliden ni la seva història, ni les seves creences.

M.Pau Trayner Vilanova, del

Col·lectiu de Dones en l’Església per la Paritat.